

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 (*) του Συμβουλίου, καθόσον, αντίθετα με την κρίση που διατυπώνει το τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ στην προσβαλλόμενη απόφαση, το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση στερείται αποκλειστικά επαινετικού συνειρμού και δεν περιγράφει κάποιο χαρακτηριστικό ή ποιότητα των προϊόντων ή των υπηρεσιών που σκοπεύει να καλύψει.

(*) Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα, (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 17ης Απριλίου 2007 — Ιρλανδία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-129/07)

(2007/C 140/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: D. O' Hagan, E. Alkin και P. McGarry, Barrister)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει εν όλω ή εν μέρει, δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ, την απόφαση C(2007) 286 τελικό της Επιτροπής, της 7ης Φεβρουαρίου 2007, σχετικά με την εφαρμογή, εκ μέρους της Γαλλίας, της Ιρλανδίας και της Ιταλίας, απαλλαγής από τον φόρο καταναλώσεως των πετρελαιοειδών που χρησιμοποιούνται ως καύσιμο για την παραγωγή αλουμίνιας στην περιοχή Gardanne, την περιοχή Shannon και τη Σαρδηνία, αντίστοιχα, καθόσον αφορά την εφαρμογή, εκ μέρους της Ιρλανδίας, απαλλαγής από τον φόρο καταναλώσεως των πετρελαιοειδών που χρησιμοποιούνται ως καύσιμο για την παραγωγή αλουμίνιας στην περιοχή Shannon και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως C(2007) 286 τελικό της Επιτροπής, της 7ης Φεβρουαρίου 2007, με την οποία η Επιτροπή έκρινε ότι οι χορηγούμενες από τη Γαλλία, την Ιρλανδία και την Ιταλία απαλλαγές από τον φόρο καταναλώσεως των βαρέων πετρελαιοειδών που χρησιμοποιούνται ως καύσιμο για την παραγωγή αλουμίνιας συνιστούν, από 1ης Ιανουαρίου 2004, κρατική ενίσχυση, κατά την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ, και ότι η ενίσχυση αυτή είναι, εν μέρει, ασύμβατη με την κοινή αγορά.

Προς στήριξη των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

Πρώτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη καθόσον έκρινε ότι η Ιρλανδία δεν απέδειξε ότι η επίμαχη απαλλαγή είναι σύμφωνη με τον χαρακτήρα και τη διάρθρωση του εγχώριου φορολογικού συστήματος.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν θεμελίωσε το συμπέρασμά της ότι το επίμαχο μέτρο επηρεάζει το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών και προκαλεί στρεβλώσεις του ανταγωνισμού, ή απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό, σε ορδή ανάλυση της οικείας αγοράς, από απόψεως ανταγωνισμού.

Τρίτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει την αρχή της ασφάλειας δικαίου, καθόσον η έγκριση εκ μέρους του Συμβουλίου της ειδικής παρεκκλίσεως αφορούσε και το έτος 2006.

Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον έκρινε ότι επρόκειτο για νέα, και όχι υφιστάμενη, κρατική ενίσχυση.

Προσφυγή της Aughinish Alumina κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-130/07)

(2007/C 140/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Aughinish Alumina Ltd (Askeaton, Ιρλανδία) (εκπρόσωποι: J. Handoll, C. Waterson, Solicitors)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Με τα αιτήματά της, η AAL ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής του Φεβρουαρίου 2007 σχετικά με την απαλλαγή από τον ειδικό φόρο καταναλώσεως των πετρελαιοειδών που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα για την παραγωγή αλουμίνιας στην Gardanne, στην περιοχή Shannon και στη Σαρδηνία στο μέτρο που αφορά την AAL·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας στα οποία υποβλήθηκε η AAL.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή η προσφεύγουσα ζητεί τη μερική ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής C(2007)286, τελικό, της 7ης Φεβρουαρίου 2007 σχετικά με την απαλλαγή από τον ειδικό φόρο καταναλώσεως των πετρελαιοειδών που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα για την παραγωγή αλουμίνιας στην Gardanne, στην περιοχή Shannon και στη Σαρδηνία, η οποία εφαρμόζεται αντίστοιχα από τη Γαλλία, την Ιρλανδία και την Ιταλία, στο μέτρο που αφορά την Aughinish Alumina Ltd (στο εξής: AAL).

Προς στήριξη των αιτημάτων η AAL προβάλλει οκτώ λόγους ακυρώσεως:

Πρώτον, η Επιτροπή παρέλειψε, κατά την προσφεύγουσα, να λάβει υπόψη της ότι η απαλλαγή υπάγεται στη φύση και στη λογική του φορολογικού συστήματος της Ιρλανδίας και επομένως δεν συνιστά κρατική ενίσχυση.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή δεν ανέλυσε επαρκώς τις σχετικές αγορές και την ανταγωνιστική τους διάρθρωση. Υπό περιστάσεις υπό τις οποίες η Επιτροπή είχε προγενέστερα δεχθεί ότι δεν υπήρχε στρέβλωση του ανταγωνισμού και συνεκτιμώντας το γεγονός ότι το Συμβούλιο είχε επιτρέψει τις απαλλαγές μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2006, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι εναπέκειτο στην Επιτροπή να αποδείξει ότι διεξήγαγε επισταμένη οικονομική ανάλυση για το αν υφίστατο απειλή στρεβλώσεως του ανταγωνισμού. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ως εκ τούτου ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι η απαλλαγή αποτελούσε ενίσχυση.

Τρίτον, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι ακόμη και αν η απαλλαγή θεωρηθεί ως ενίσχυση, η Επιτροπή εσφαλμένως δεν εξέτασε την εν λόγω ενίσχυση ως υφιστάμενη ενίσχυση εμπίπτουσα στο άρθρο 88, παράγραφος 1, ΕΚ. Η ενίσχυση αποτελούσε αντικείμενο δεσμευτικής υποχρέωσης αναληφθείσας πριν από την προσχώρηση της Ιρλανδίας στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες, που κοινοποιήθηκε τον Ιανουάριο του 1983. Εφόσον η Επιτροπή δεν ενήργησε έως τις 17 Ιουλίου 2000, παρήλθε η δεκαετής προθεσμία και επομένως δεν μπορεί να ζητηθεί η ανάκτηση. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται επομένως ότι η ενίσχυση δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως «καθέστως ενισχύσεων».

Τέταρτον, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή έπρεπε να λάβει υπόψη της το συνολικό κεκτημένο σε θέματα εναρμόνισης των ειδικών φόρων καταπόνησης, προκειμένου να καθορίσει αν και πώς θα ασκήσει τις εξουσίες της δυνάμει των διατάξεων της Συνθήκης ΕΚ περί κρατικών ενισχύσεων. Η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει την αρχή της ασφαλείας δικαίου καθόσον αναιρεί τις εγκρίσεις που χορήγησε το Συμβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 93 ΕΚ, βάσει προτάσεως της Επιτροπής. Επιπλέον, η Επιτροπή φέρεται ότι δεν έλαβε υπόψη της ότι τα μέτρα που έλαβε το Συμβούλιο βάσει του άρθρου 93 ΕΚ αποτελούν *lex specialis* ο οποίος υπερισχύει της εφαρμογής των διατάξεων περί κρατικών ενισχύσεων. Επιπροσθέτως, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, η Επιτροπή παρέλειψε να χρησιμοποιήσει τις διαδικασίες που διαθέτει βάσει του άρθρου 8 της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ για να επιλύσει ζητήματα κρατικών ενισχύσεων ή άλλα ζητήματα, ή να επιδιώξει πράγματι την ακύρωση των συναφών αποφάσεων του Συμβουλίου και, επομένως, υπονόμωσε το ωφέλιμο αποτέλεσμα των μέτρων του Συμβουλίου.

Πέμπτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή, με την προσβαλλόμενη απόφαση, παρέλειψε να λάβει υπόψη τις θεμελιώδεις προϋποθέσεις των άρθρων 3 και 157 ΕΚ, να ενισχύσει την ανταγωνιστικότητα της κοινοτικής βιομηχανίας και να εξασφαλίσει την ύπαρξη των απαραίτητων συναφών προϋποθέσεων.

Έκτον, η Επιτροπή, συνάγοντας ότι το 20 % της απαλλαγής συνιστούσε ενίσχυση, παρέλειψε να εκτιμήσει ορισμένες περιβαλλοντικές υποχρεώσεις και να λάβει υπόψη της μέτρα τα οποία θα είχαν

το ίδιο κίνητρο με την υποχρέωση καταβολής ενός σημαντικού ποσοστού του εθνικού φόρου.

Έβδομον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει τις αρχές της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ασφαλείας δικαίου.

Όγδοον, ο υπερβολικά μακρύς χρόνος της διαδικασίας βάσει του άρθρου 88(2) ΕΚ προσβάλλει τις αρχές της χρηστής διοικήσεως και ασφαλείας δικαίου και το γεγονός αυτό επιτείνεται, κατά την προσφεύγουσα, διότι η Επιτροπή, πριν την κίνηση της διαδικασίας, παρέλειψε να αναλάβει δράση όσον αφορά την κοινοποιηθείσα ενίσχυση του 1983.

Προσφυγή της 19ης Απριλίου 2007 — Fuji Electric Holdings και Fuji Electric Systems κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-132/07)

(2007/C 140/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Fuji Electric Holdings Co., Ltd (Kawasaki, Ιαπωνία) και Fuji Electric Systems Co., Ltd. (Τόκιο, Ιαπωνία) (εκπρόσωποι: P. Chapatte, P. Walter, Solicitors)

Καθή: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν, αντίστοιχα, από το Πρωτοδικείο:

- Να ακυρώσει το άρθρο 1, στοιχείο η', της αποφάσεως καθόσον μ' αυτό διαπιστώνεται ότι η παράβαση που καταλογίζεται, βάσει της διατάξεως αυτής, στη FEH υφίστατο μετά τον Σεπτέμβριο του έτους 2000·
- Να ακυρώσει στο σύνολό του το άρθρο 1, στοιχείο θ', της αποφάσεως·
- Να ακυρώσει το άρθρο 2, στοιχείο δ', της αποφάσεως καθόσον καθιστά τη FES αλληλεγγύως και εις ολόκληρον υπεύθυνη για την καταβολή του προστίμου που επιβλήθηκε με τη διάταξη αυτή·
- Να ακυρώσει το άρθρο 2, στοιχείο ζ', της αποφάσεως καθόσον καθιστά τη Fuji αλληλεγγύως και εις ολόκληρον υπεύθυνη για την καταβολή του προστίμου που επιβλήθηκε με τη διάταξη αυτή·
- Να μειώσει το πρόστιμο που επιβλήθηκε στη Fuji και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στην καταβολή των δικαστικών εξόδων της, καθώς και στην καταβολή αυτών της Fuji.